

POLGÁR ANIKÓ

Kornél pótszeme

Ez a joghurttető lesz a szemem,
eddig ér, úgyhogy nagyon-nagyon lát!
Ha szememet a bögrére teszem,
a kakaóba bekukkanthatok:
meglátom benne a fehér tejet,
külön-külön még a szemcséket is.

Ez nem tányér itt, a szemem! Vigyázz!
Ne rakd rá azt a kiflidarabot!
Ne morzsázz annyit, mert nem látok így!
Az asztalon pihentetem szemem,
de mindenféle hogyha behull,
nem győzöm nézni és pislogni is.

Csinálok inkább másik pótszemet,
átlátszót, hogy ti belém lássatok.
Ne tűnjön föl, hogy itt van, senkinek,
s ha kézbe véve körbehordozom,
ne is tudjam, hogy itt van s nézeget,
s ne őt lássam, csak azt, amit mutat.

Éhes vagyok

(Matrjoska-vers)

Éhes vagyok: a gyomrom mély üreg.
Egér leszek és elbújok bele.
Kongó raktárban, szűk polcok között
cincogva járok és nyálam nyelem.

Egérgyomrom mint egy üres tojás:
madár leszek, befészkelek bele.
A héj vékony, de nem repesztem el:
magamra zárom, összeforr megint.

A házam billeg, juj, de élvezem,
s megvéd, akár két összevarrt kalap.
Sötét van itt, a csőröm tapogat;
magocska egy sincs, kár kinyitni szám.

Tátogni és csipogni nem fogok.
Tojásburkom még most nem rágom el.
Fiók leszek, hiába húzogatsz:
ragasztó folyt ki bennem, jó adag.

